

Majdnem keresztény élet

„¹Agrippa erre így szólt Pálhoz: „Megengedjük, hogy szólj a magad mentségére.” Akkor Pál kinyújtotta a kezét, és védőbeszédet mondott: ²„Boldognak tartom magam, Agrippa király, hogy mindazok ellen, amikkel a zsidók vádolnak, ma előtted védekezhetem, ³mert te kiváló ismerője vagy a zsidók minden szokásának és vitás kérdéseinek. Kérlek azért, hallgass meg engem türelemmel. ⁴Életemet, amely kezdettől fogva népem között és Jeruzsálemben folyt, ifjúságomtól fogva ismerik a zsidók mindnyájan.⁵Mivel ők kezdettől fogva ismernek, tanúsíthatják, ha akarják, hogy kegyességünk legszigorúbb irányzata szerint éltem, mint farizeus.⁶Most is amiatt a reménység miatt állok itt vád alatt, amelyet atyáinknak ígért Isten. ⁷Ennek a teljesülését reméli tizenkét törzsünk is, éjjel-nappal állhatatosan szolgálva Istennek. Ezért a reménységért vádolnak engem a zsidók, Agrippa király. ⁸Miért tartjátok hihetetlennek, hogy Isten halottakat támaszt fel? ⁹Én egykor elhatároztam magamban, hogy mindent meg kell tennem a názáreti Jézus neve ellen. ¹⁰Meg is tettem ezt Jeruzsálemben, és a főpapoktól kapott

felhatalmazás alapján a szentek közül sokat börtönbe vetettem. Amikor pedig megölték őket, én is ellenük szavaztam. ¹¹A zsinagógákban mindenféle gyakran büntetéssel kényszerítettem őket káromlásra, sőt ellenük való féktelen őrvjögésben egészen az idegen városokig üldöztem őket. ¹²Egyszer éppen ilyen ügyben utaztam a főpapok felhatalmazásával és megbízásával Damaszkusz felé. ¹³Déltájban az úton láttam, ó, király, amint a mennyből a nap fényénél is ragyogóbb világosság sugároz körül engem és útitársaimat. ¹⁴Mikor pedig mindnyájan a földre estünk, egy hangot hallottam, amely így szólt hozzám héber nyelven: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod. ¹⁵Erre ezt kérdeztem: Ki vagy, Uram? Az Úr pedig így válaszolt: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. ¹⁶De kelj fel, és állj a lábadra, mert azért jelentem meg neked, hogy szolgálammá tegyelek, hogy tanúbizonyságot tegyél arról, amiket láttál, és arról, amit ezután fogok neked magamról kijelenteni. ¹⁷Megoltalmazlak e néptől és a pogányoktól, akikhez küldelek. ¹⁸Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek; hogy az énbennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget

nyerjenek azok között, akik megszenteltettek.¹⁹Ezért, Agrippa király, nem voltam engedetlen a mennyei látomás iránt,²⁰hanem először Damaszkuszban és Jeruzsálemben, majd Júdea lakóinak és a pogányoknak hirdetem, hogy térjenek meg, forduljanak az Istenhez, és éljenek a megtéréshez méltóan.²¹Ezért fogtak el engem a zsidók a templomban, és ezért akartak kivégezni.²²De mivel az Isten mind e mai napig megsegített, itt állok, és bizonyosságot teszek kicsinyeknek és nagyoknak, és semmit sem mondok azon kívül, amit Mózes és a próféták megjövendöltek:²³a Krisztusnak szenvednie kell, és mint aki elsőnek támad fel a halottak közül, világosságot fog hirdetni a népnek és a pogányoknak.”²⁴Mikor pedig ezeket hozta fel védelmére, Fesztusz hangosan így kiáltott: „Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány örültségbe visz.”²⁵Pál azonban így válaszolt: „Nem vagyok bolond, nagyra becsült Fesztusz, hanem igaz és józan beszédet szólok.²⁶Mert tud ezekről a király, akihez bátran szólok, mert nem hiszem, hogy rejtve volna előtte ezek közül bármi is, hiszen nem valami zugban történt dolgok ezek.²⁷Hiszel-e Agrippa király a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel.”²⁸Agrippa így szólt Pálhoz: „Majdnem ráveszel engem is, hogy keresztyénné legyek!”²⁹Pál pedig így

válaszolt: „Kérem az Istentől, hogy előbb vagy utóbb nem csak te, hanem azok is, akik ma hallgatnak engem, olyanná legyenek, amilyen én is vagyok e bilincsek nélkül.”³⁰Ezután felállt a király, a helytartó, Bereniké, és felálltak a velük együtt ülők.³¹Távozóban így beszélgettek egymás között: „Semmi halálra vagy fogságra méltó dolgot nem tett ez az ember.”³²Agrippa pedig ezt mondta Fesztusznak: „Szabadon lehetne bocsátani ezt az embert, ha nem fellebbezett volna a császárhoz.” ApCsel 26,1-32

A mai igehirdetésem témája a majdnem keresztyén élet. Had kezdjem egyből az elején egy nagyon jó példával, ami szemlélteti nekünk hogy milyen a majdnem keresztyén élet. A majdnem keresztyén élet olyan, mint egy süllyedő hajóból kiszabadulni és majdnem elérni a mentőcsónakot, de mégsem és ezért megfulladunk. A süllyedő hajó a világi élet szimbóluma, a széles úté mely a pokolba visz, a mentőcsónak pedig a Krisztusi megváltás és bűnbocsánat, a keskeny út mely az örök életbe visz. Ugye jól látjuk, hogy teljesen mindegy hogy a süllyedő hajón vagy a hullámok tengerében, vagy a mentőcsónak előtt egy méterrel fulladunk bele a mély vízbe. A végeredmény ugyanaz a

fulladás, vagyis az örök halál. Hát ilyen a majdnem keresztény élet. Nézzük meg a mai ige példáján Agrippa király esetét, hogy Ő mért is tartozik a majdnem keresztény életű emberekhez. Pillantsunk bele egy kicsit az előzményekbe.

Előzmények:

Ebben az időben Fesztusz volt a helytartó és mikor megérkezett tartományába, Cézareába, a zsidó főpapok egyből hozzá mentek és panaszt tettek Pál ellen, aki már 2 éve fogságba volt az evangélium terjesztése miatt. Fesztusz előhívatta Pált és meghallgatta, de nem döntött ügyében, Pál pedig a császárhoz fellebbezett ügyében. Eközben érkezett meg Agrippa király vendégségbe Fesztuszhoz és Fesztusz beszélt neki Pálról, akire kíváncsi lett a király, ezért megígérte neki Fesztusz hogy másnap meghallgathatja Pált.

Így jutunk el a mai történetünkhöz, amikor is Pál elmondja védőbeszédét Agrippa király előtt, akitől elhangzik egy igen nagy súlyú mondat, ami a mai témánknak a vezérmondata a 26 vers: „Majdnem ráveszel engem hogy kereszténnyé legyek”.

Abban az időben a királyoknak ismerniük kellett a Szentírást ahhoz, hogy királyok legyenek. Agrippa király is

nagyon jól ismerte az Ószövetséget ezért is tette fel neki Pál azt a kérdést hogy :hiszel e a prófétáknak és meg sem várja Agrippa válaszát hanem Pál egyből rávágja a választ is hogy :tudom hogy hiszed,hiszen akkor nem is lehetett volna király. Agrippa nem csak a szentírást ismerte, hanem hallott is Jézusról, mégsem volt valódi keresztény ember. Agrippa ismerte Jézust hallomásból, hiszen ahogy Pál is mondta nem valami zugban történt dolgok ezek, de mégis elengedte a füle mellett Pálnak a Jézusról szóló beszédét. Tudta Agrippa király, hogy ha elhiszi azt, amit Pál beszél a feltámadott Jézusról, akkor neki döntenie kell és lépnie kell, vagy Jézushoz közelebb vagy Jézustól még távolabb.

A kérdés most az, hogy ennyi ismeret háttérében miért nem volt keresztény ember Agrippa király?

Azért, mert nem elég az, hogy ismerte Jézust meg ismerte a Róla szóló próféciákat, hogy Ő lesz a Messiás, akit a zsidó nép úgy várt, ez az ismeret nem elég ahhoz, hogy keresztény legyen valaki. A hit sokkal több, mint ismeret. Persze ahhoz hogy valaki higgyen szüksége van ismeretre, hogy ismerje Jézust, a tanításait, cselekedeteit, de ez csak egy része az igazi hitnek.

Jézust ismerhette Agrippa és ismerheti ma közülünk bárki, de az attól még nem fog bárkit ma kereszténnyé tenni. A hit

nem csak azt jelenti, hogy valamit elhiszek, hanem azt is, hogy azt bizalommal elfogadom. Az üdvözítő hit tehát azt jelenti, hogy azt a Jézus Krisztust, akiről elhiszem, hogy meghalt a keresztfán és feltámadott, ezt a Jézust elfogadom az én Megváltómnak, Istent elfogadom az én Atyámnak, és a Szentlélek munkája előtt kitárom az én lelkemet. Sokunk életéből ez az üdvözítő hit hiányzik, ahogy hiányzott Agrippa király életéből is. A majdnem keresztyén ismeri a Bibliát, az egészen keresztyén táplálkozik a Bibliából. A majdnem keresztyén hisz az Istennek, az egészen keresztyén éli a Krisztust.

A majdnem keresztyénnek a fejében van a Krisztus, az egészen keresztyénnek pedig a szívében. Ez a „majdnem” akkor válik ’valódi’-vá, ha a történeti hit üdvözítő hitté lesz, ha a Krisztus-ismeret Krisztus-élménnyé válik, ha a kereszténység a fejünkből a szívébe száll alá.

Pál apostolnak ez a védőbeszéde tulajdonképpen egy nagyon határozott bizonyágtétel volt, hogy az Ő életében kicsoda is Jézus Krisztus és elmondja a személyes találkozását Vele és a megtérését. Pál nem a saját bőrét menti a védőbeszédében, hogy ’ jaj, én szegény már két éve ártatlanul ülök a börtönben’, hanem a Krisztushoz vezető utat kínálja fel másoknak. Nem a saját bilincseire néz,

hanem azokra a lelki bilincsekre, amelyek a hallgatóságon vannak. Pál a kihallgató termet templommá változtatja az Ő beszédével.

Agrippa engedelmeskedett Pál kérésének és türelmesen, csendben hallgatta őt végig, de mégis egy mondatával elárulta azt, hogy milyen hatással is volt rá ez a beszéd. Az a mondata hogy „majdnem ráveszel engem hogy kereszténnyé legyek”, valahol gúnyos is meg valahol elismerő is. Agrippa semmi kivetnivalót nem talált se Pálban se Pálnak a szónoklatában, sőt Pál rokonszenvenné is vált számára, de mégis elengedi a füle mellett a prédikációt, a Krisztusról szóló bizonyágot.

Elismeri, hogy milyen jó szónoklata volt Pálnak hogy milyen jól prédikált, de nem teszi azt, amire a beszéd felszólította őt. Mi is milyen sokszor vagyunk úgy egy-egy igehirdetés hallatán, hogy milyen jól beszélt a pap vagy milyen szívhez szóló volt a prédikáció, de aztán ahogy kitesszük a lábunkat a templomból, kiszáll a szívéből a Krisztusi üzenet és nem válik bennünk valósággá az üzenet. Milyen sokszor csak szó marad bennünk az igehirdetés üzenete és nem követi cselekedet. Olyan jó példával szemléltette ezt egy lelkész. Ha a templomba bemenne valaki az igehirdetés közben hogy ég a ház, akkor

senki sem a szónok hangját dicsérné vagy az előadásmódját, hanem mindenki az életét mentve menekülne ki a templomból. Viszont ha a pap a szószékről arról beszél, hogy Isten büntető haragja olyan pusztító vézsként közeledik erre a világra, mint a tűzvész egy házra, tehát meneküljünk előle a megtérésnek az útján - akkor mi gyönyörködünk a prédikációban, ahelyett, hogy megtérnénk.

Testvéreim, mi hányszor mentünk ki úgy a templomból, hogy csak elmondtuk a véleményünket az igehirdetésről, de hiába vért ránk Jézus mi nem mentünk oda hozzá!?! Hányszor állt a templom ajtajában szomorúan Jézus, várva Rád hogy megfogd a kezét, hogy segíthessen annak a megvalósításában, amit Ő kér t Tőled? De te nem tetted a kezéd a kezébe, nem tetted az életedet az Ő uralma alá. Akkor az a szomorú tény, hogy ugyanúgy ahogy Agrippa király, úgy te is csak majdnem keresztény ember vagy.

Viszont másrészt Agrippa király mondata gúnyos is. Gúnyolódik Pállal, hogy bár elmondta a bizonyágát az Ő életében a Názáreti Jézussal kapcsolatban, ez számára mégis kevés volt ahhoz, hogy keresztény legyen. Neked testvérem hány bizonyágtételt kell még végig hallgatnod vagy hány prédikációt ahhoz, hogy kereszténnyé legyél és

megtérj Jézushoz? Hányszor kell még Jézusnak elmondania neked hogy a kereszten elvégzett váltság halál Érted is történt? Sajnos milyen sok embernek kevés ma is a Jézusról szóló bizonyág és a kereszthalál ahhoz, hogy Krisztust követő keresztények legyenek.

Agrippa király életében ez volt az a pillanat, amikor kereszténnyé válhatott volna, de nem tette. Ez volt az a pillanat, amikor tehetett volna valamit az Isten országáért, amikor tehetett volna azért, hogy az evangélium tovább terjedhessen Pál által, de nem tette. Agrippa a tanácskozás végén így szólt Fesztuszhoz.

32. vers: „Ezt az ember szabadon lehetett volna bocsátani, ha a császárhoz nem fellebbezett volna. Agrippának lett volna hatalma, hogy felszabadítsa Pált a fogságból, de nem tette.

A majdnem keresztény ember olyan, hogy majdnem tesz valamit az Isten országáért, de mégsem. Ez a végzetes majdnem azt jelenti, hogy meglett volna rá a lehetőség, minden adott lett volna hozzá, hogy az ember tegyen valamit vagy megtérjen, de mégsem teszi. Agrippa király életében ennek a majdnem szónak igen nagy a tragikuma. Ugyanis neki ez volt az az alkalom, amikor kereszténnyé lehetett volna, de mégsem lett az. A mi életünkben még az

is fokozza a tragikumot, hogy mi megelégszünk ezzel a majdnem keresztyén élettel. Pedig aki majdnem kiért az állomásra a vonathoz, és csak egyetlen percet késett, az éppen úgy lemaradt a vonatról, mint aki egy órával később ért ki az állomásra. Aki majdnem elérte az Isten országát, az még nincsen Isten országában, és aki majdnem követi a Krisztust, az nem követi Őt sehogy sem. Te teszel bármit is az Úrért és az Ő országáért drága testvérem? A te életed és cselekedeteid előrébb viszik az evangélium terjedését, vagy éppen hátráltatják azt? A kegyelmi idő még tart, és ahogy az ének mondja: „ma még lehet ma még szabad, borulj le a kereszt alatt”. Ne elégedjünk meg a majdnem keresztyén élettel, ahogyan azt Agrippa király is tette, hanem akarjuk teljesen Krisztuséi lenni. Ne elégedjünk meg azzal, hogy eljárunk templomba vasárnaponként, hogy hallásból ismerjük Jézust vagy, hogy már egy-egy igeverset annyit hallottunk, hogy fejből tudjuk, hanem vágyjunk a Krisztussal való életre.

Ne legyünk padot koptató álkeresztyének, hanem legyünk Isten kezében formálható keresztyének, akiknek az ige formála a szívüket.

A következőkben Nézzük meg azt, hogy Pál hogyan reagált Agrippa király mondatára.

28-29. vers!

Pál itt tulajdonképpen egy imádsággal válaszol. Kérem az Istentől... És itt már nem csak Agrippához szól, hanem mindenki máshoz is, hogy meg kell, hogy térjenek és teljesen kereszténnyé kell válniuk, mint Ő maga.

És hogyan reagál Agrippa király Pálnak erre az intésére és figyelmeztetésére? Feláll és elmegy. Nem érdeklí tovább Pálnak a beszéde, mert Ő nem akar változtatni semmin az életében. Távozóban megbeszéli a helytartóval meg a főemberekkel, hogy tulajdonképpen semmi fogságra vagy halálra méltó okot nem találnak Pálban, de az igazi üzenet nem ér el a szívéig! Megbeszéli, hogy micsoda jó prédikációt tartott Pál, hogy szinte már majdnem kereszténnyé lett, de Krisztus nem tudott szólni a szívükhöz. Az a majd majdnem, az tulajdonképpen nem maradt. Drága testvéreim, ti hogyan fogtok ma reagálni a Krisztus megtérésre hívó üzenetére? Felálltok és tovább álltok? Vagy Megbeszélitek, hogy milyen jó vagy rossz volt a mai ige hirdetés és az igazi üzenet el sem ér a szívetekig? Ahogy Pál tette úgy én is, kérem az Istent, hogy állítson tükröt mindannyiunk elé, hogy megláthassuk az igazi valóságot a mi életünkben.

Van egy másik reakció is itt, amit érdemes szintén kicsit megvizsgálnunk. Pál mikor Krisztus haláláról és feltámadásáról beszélt akkor Fesztus közbevág: „Bolond vagy te Pál! A sok tudomány már téged örülségbe visz”. Fesztusznak már itt betelt a pohár Pál bizonyágtételétől. Számára mindez bolondság volt és egy cseppet sem hatotta meg Krisztusról szóló bizonyág. Őt még annyira sem érintette meg a beszéd, mint Agrippát hogy kicsit elgondolkozzon rajta. Sajnos milyen sok Fesztusz él ma is, akik zsigerből elutasítják az evangélium öröm üzenetét, mert számukra ez mind csak bolondság. Testvérem te hogy vagy ezzel? Számodra, mint jelent Jézus Krisztus halála és feltámadása? Bolondság, amit el sem hiszel inkább, mert akkor változtatni kéne az életeden, vagy megérted ma azt a csodálatos üzenetet, hogy lehet szabad életed a Krisztusban?

A végén had zárjam le egy újabb példával, ami jól szemlélteti a majdnem és az igazi keresztény életet:

3 féle képen lehet élni az életünket Jézussal:

1. Jézussal!

Jézus ott van mellettem, segít, ha bajban vagyok, ott van, ha szükségem van rá, de azt csinálom, amit én akarok. Isten olyan az életemben, mint egy automata, bedobom a kis pénzemet, kiválasztom, amit szeretnék és Ő adja meg, ha meg nem adja meg, akkor kérdőre vonom, hogy miért nem tette.

Az ilyen élet a: „segíts magadon az Isten is megsegít” mondásra épül. Ha kimegyek az élet csatamezejére úgy, hogy Jézus mellettem van, és ki lő a Sátán egy nyílvesszőt felém akkor az engem talál el és én meghalok!

2. Jézus bennem van!

Ez jellemzi a majdnem keresztény embereket. Jézus bennem van, ott van a szívembe, hiszek benne és igyekszem neki tetsző életet élni, de és itt ott van egy határozott, de a részükről, de azért megtartom a magam szabadságát. Nem adom át teljesen az életem felett az irányítást az Úrnak, csak bizonyos dolgok az Övé az életembe. Ha így megyünk ki az élet csatamezejére, hogy Jézus bennem van, akkor, ha így velünk szemben jön egy nyíl és eltalál engem, akkor megint csak én halok meg! Tehát valami még mindig nincs rendjén az életemben!

3.Krisztusban!

Ez a valódi keresztény élet! Amikor én élek krisztusban! Amikor minden át van adva az életemben Őneki. Amikor az életem feletti irányítás már nem az én kezemben van, hanem mindent az Úrra bízok. A Krisztusban való élethez meg kell halnom önmagamnak! Pál erről így ír: **Többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem, azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem. Galata 2,20**

Ha így megyünk ki az Úrral az élet csatamezejére és jön velünk szemben a sátán nyila, akkor az már nem engem fog eltalálni, hanem Jézust! Ezt jelenti Krisztus váltságshalála, hogy Ő vállalta értünk a halált, hogy mi élhessünk Őbenne. Ahhoz, hogy élhessünk az Isten Fiában való hitben, kell hogy éljünk, mert csak így vagyunk védve a sátán támadásaitól és csak így kapunk örök életet Krisztusban.

Te hogyan éled az életedet? Jézussal, Jézus mellett vagy Jézusban?

Hála az Úrnak ma még tart a kegyelmi idő és még nem késő dönteni Jézus mellett. Még ma lehet a megtérés útjára menekülni. Kérlek drága testvérem, ne állj fel a prédikációm után úgy és ne távozz innen el úgy, mint Pál

bizonyágtétele után Agrippa király. Fontold meg a szívedben az Isten üzenetét és fogadd el Krisztust az életedben úgy, mint személyes megváltódat. Ne elégedj meg a majdnem keresztény életeddel, hiszen ugyanúgy megfulladsz, mint az aki, egyáltalán nem hisz. Akard azt az életet élni, amely az örök életre visz és lépj bátran arra az útra, melyre ezt mondta Jézus: „**Én vagyok az Út az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához csak is énáltalam.**”

Ámen